

หมอภาษากับการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยศาสนศาสตร์
เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พระครูปริยัติกิตติวิมล, พระณัฐกร ปฏิภาณเมธี, กิตติคุณ ภูลายาว
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

พรทิพย์ ชังธาดา, อรรถ เทียบปัด, ทองคำ เกษจันทร์, ประจง ประสารฉ่ำ, สุแทน โคตรภูเวียง
วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
อีเมล: d_na2549@hotmail.com

บทคัดย่อ

หมอภาษากับการพัฒนาการออกเสียงภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านออกเสียง หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกหมอภาษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงก่อนและหลังการฝึกออกเสียง และเพื่อหาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหมอภาษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ปีการศึกษา 2560 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบฝึกการอ่านออกเสียง แบบประเมินการอ่านออกเสียงและแบบสอบถามความพึงพอใจ สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติพื้นฐานและค่า t - test

ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกการอ่านออกเสียงโครงการหมอภาษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.37/81.62 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกมีค่าเท่ากับ 0.4680 หรือร้อยละ 46.80 ผลประเมินการอ่านออกเสียงก่อนและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการหมอภาษา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: หมอภาษา, การพัฒนาการออกเสียง, นักศึกษา

Language Clinic Project with the Development of Thai Pronunciation of Kalasin Buddhist College Students Mahamakut Buddhist University

Phrakru Pariyatkittiwimol, Phra Nathakorn Patipanamatee, Kittikoon Phoolaiyao
Mahamakut Buddhist University, Ianna Campus
Porntip Sangtada, Ath Thiappda, Thongkham Ketchan,
Prachong Prasancham, Suthan Khotphuwang
Kalasin Buddhist College, Mahamakut Buddhist University
Email: d_na2549@hotmail.com

Abstract

The Language Clinic Project with the Development of Thai Pronunciation of Kalasin Buddhist College Students was aimed to 1) find the effectiveness and index of Thai Pronunciation Drill, 2) compare the achievement before and after pronunciation practice, and 3) also to find students' satisfaction in attending the language Clinic's program. The Data collection was determined from the population into 33 first – year students in the year 2017. The research tools included Practice Pronunciation Drill, Pronunciation assessment, and Satisfaction questionnaire. The data were analyzed with the basic statistics and t-test.

The research findings were as follows: Pronunciation Drill of The Language Clinic Project had the efficiency is 84.37/81.62, according to the set criterion 80/80. The effectiveness index of the practice was 0.4680 or 46.80% The pre-test and post-test scores were significantly different at .01 levels and the satisfaction of students who attended the Language Clinic was at the highest level.

Keywords: Language Clinic Project, Pronunciation Development, Students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ มีความสำคัญต่อความมั่นคงของชาติ และช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างกัน ทั้งยังทำให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวกัน นอกจากนี้ภาษาไทยยังมีความสำคัญ ด้านอื่นทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังข้อสรุปของประยูร กุญสาคร (2527: 9-10) ที่กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นภาษาของชาติ เป็นเครื่องมือสร้างความสามัคคีของชนในชาติ เป็นเครื่องมือสื่อสาร เป็นเครื่องมือเพื่อศึกษาวิชาการและประกอบอาชีพ ใช้ถ่ายทอดความรู้และวัฒนธรรม รวมทั้งใช้สร้างสรรค์วัฒนธรรมของชาติ

ความสำคัญของภาษาไทยดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557: 19) ได้กำหนดนโยบายการอุดมศึกษาไว้ว่า รัฐจะสนับสนุนทรัพยากรติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมาย นอกจากนี้ยังกำหนดพันธกิจหลักของสถาบันระดับอุดมศึกษาไว้ 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ส่วนคุณสมบัติของบัณฑิต จะต้องมีความรู้ในด้านวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนด สามารถประยุกต์ความรู้และใช้ความรู้ ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ มีความสำนึกและรับผิดชอบ ในฐานะพลเมืองของประเทศและของโลก

การกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตของคณะกรรมการการอุดมศึกษาดังกล่าว สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งรวมถึงวิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย ได้ร่วมกันจัดการศึกษาตามศักยภาพของแต่ละสถาบัน ผลโดยรวมที่มีข้อบ่งชี้เกี่ยวกับ การสื่อสารด้วยภาษาไทย มีปัญหาการออกเสียงไม่ถูกต้องผิดเพี้ยน เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารโดยปัญหาในการอ่านคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง ชัดเจน ทำให้ส่งผลถึงการเขียน การสื่อความหมายผิดไปและในทางตรงข้ามถ้าออกเสียงได้ถูกต้องจะแสดงถึงเป็นผู้มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา และผู้ฟังจะเชื่อถือศรัทธาในตัวผู้ส่งสาร งานวิจัยของอัจฉรา เพ็ญเจ็ด นี้อสอดคล้องกับงานวิจัยของคมขำ แสนกล้า (2547: 3) ที่สรุปปัญหาการออกเสียงไว้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่อ่านและเขียนภาษาไทยกลุ่มควบกล้ำ ไม่ถูกต้อง ทำให้สื่อความหมายผิดส่งผลต่อการอ่านทำให้ขาดความไพเราะ ไม่มีความงามของภาษาไปอย่างน่าเสียดาย

สภาพปัญหาการอ่านออกเสียงของนักเรียนและบัณฑิตไทยดังกล่าวนี้ หากไม่รีบปรับปรุง และแก้ไขอย่างรู้สาเหตุ จะทำให้บัณฑิตที่จบจากสถาบันวิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย ขาดคุณลักษณะตามที่คณะกรรมการอุดมศึกษากำหนดไว้ และจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศต่อไป

ความจำเป็นในการพัฒนาการออกเสียงของนักศึกษาดังกล่าว คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จึงได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับหม่อภาษาขึ้น โดยเชื่อว่า จะทำให้นักศึกษาตระหนักและเห็นความสำคัญของการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์เพราะการออกเสียงนี้จะทำให้การสื่อสารถูกต้องตรงตามความหมายของคำที่แท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของนักภาษาศาสตร์อย่างประสิทธิ์ กาศย์กลอน (2519: 21) ที่สรุปว่าภาษาที่แท้จริงคือเสียงเท่านั้นส่วนตัวหนังสือหรืออักษร รวมทั้งสัญลักษณ์ที่เป็นรูปภาพต่าง ๆ เป็นแต่เพียงการถ่ายทอดเสียงอีกทีหนึ่งหรือใช้แทนเสียงเท่านั้น

ด้วยเหตุนี้หม่อภาษาจึงเชื่อว่าจะทำให้นักศึกษาสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการดำรงชีวิต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจะช่วยให้ นักศึกษาวิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหม่อภาษาเพื่อการพัฒนาการออกเสียง วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกหม่อภาษาเพื่อพัฒนาการออกเสียงของนักศึกษาวิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการออกเสียงก่อนและหลังฝึกการอ่านออกเสียงของนักศึกษาวิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหม่อภาษาเพื่อพัฒนาการออกเสียงวิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาวิชาการสอนภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 – 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 83 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 33 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบฝึกการอ่านออกเสียงหม่อภาษา เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง
2. แบบประเมินการอ่านออกเสียงหม่อภาษา เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อแบบฝึกการอ่านออกเสียง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองดังนี้

1. ทดสอบก่อนฝึก (Pre-test) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 33 คน ด้วยแบบประเมินการอ่านออกเสียงฯ แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลไว้
2. ดำเนินการฝึกโดยแบบฝึกหม่อภาษา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 22 คน เพื่อให้ไปฝึกร่น้องต่อจากนั้น คณาจารย์โครงการประเมินหม่อภาษา และเก็บรวบรวมผลการประเมินไว้ เพื่อนำไปวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ หลังจากหม่อภาษาแล้ว อาจารย์มอบหมายงานให้หม่อภาษาแต่ละคนไปฝึกการอ่านออกเสียงร่น้องตามแบบฝึกการอ่าน โดยดำเนินการระหว่างเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน 2561
3. คณาจารย์จัดประเมินการอ่านออกเสียงนักศึกษารุ่นน้องที่หม่อภาษาร่วมกันฝึกตามแบบฝึกแล้ว จากนั้นเก็บรวบรวมคะแนนไว้
4. อาจารย์ประจำวิชาให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจและเก็บรวบรวมคะแนนไว้
5. คณาจารย์นำหม่อภาษาและร่น้องไปเผยแพร่ผลงานที่โรงเรียนบ้านต้อนวิทยาคาร ต.เหนือ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ และโรงเรียนหามแห่ไพทอวิทยาคม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหม่อภาษา ด้วยเกณฑ์ 80/80

2. วิเคราะห์ประสิทธิผลของแบบฝึกตามสูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ของสมพิศ ไชยเสนา (2550 : 74)

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงก่อนและหลังการฝึกออกเสียง

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจนักศึกษา โดยใช้เกณฑ์ การแปลความหมายเฉลี่ยดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกหัดภาษาเพื่อพัฒนาการออกเสียงของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.34/81.62 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกการออกเสียงห่อภาษาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีค่าเท่ากับ 0.46 หรือร้อยละ 46.80

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงก่อนและหลังการฝึกออกเสียงห่อภาษาเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาการสอนภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อห่อภาษาเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาการสอนภาษาไทย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดโดยได้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.62 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.49

อภิปรายผล

การวิจัยการอ่านออกเสียงห่อภาษาของนักศึกษาวิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. แบบฝึกการอ่านออกเสียงหม่อภาษาเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.37/81.62 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

การที่แบบฝึกการอ่านออกเสียงหม่อภาษา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ดังกล่าว อาจจะเนื่องมาจากแบบฝึกการออกเสียงหม่อภาษาได้รับการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง โดยผู้ดำเนินการวิจัยได้ปรับปรุงแบบฝึกการอ่านออกเสียงหม่อภาษาเพื่อพัฒนาเยาวชนของกระทรวงวัฒนธรรม แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาต่อเนื่องกันกว่า 10 ปี และได้ผลเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งผลการทดลองมีผลแตกต่างตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพิ่มขึ้นร้อยละ 42.40 (พรทิพย์ ชังธาดา และคณะ. 2546: 44) นอกจากนี้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงหม่อภาษาจะพัฒนามาอย่างต่อเนื่องแล้ว แบบฝึกยังได้ผ่านการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญอย่างละเอียด และผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่องการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกดังกล่าวจึงทำให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของกัลยาณี บุญประสิทธิ์ ที่ทดลองแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนควบกกล้าที่มีตัว ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.04/85.56 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิษฐา จิตศรัทธา (2579: 77) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกกล้า วิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.33/83.25

2. ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกการอ่านออกเสียงหม่อภาษาเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย มีค่าเท่ากับ 0.46 หรือร้อยละ 46.80 การที่นักศึกษาเข้าร่วมโครงการหม่อภาษาและอ่านออกเสียงได้ค่าดัชนีประสิทธิผลดังกล่าว แสดงว่านักศึกษามีความก้าวหน้าขึ้นจากความรู้พื้นฐานเดิม ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากแบบฝึกการอ่านออกเสียงหม่อภาษา ผู้วิจัยได้ฝึกหม่อภาษาให้มีความรู้ความสามารถ จนฝึกฝนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการอ่านได้ตามความจริง นอกจากนี้กระบวนการใช้นักศึกษาที่มีวัยใกล้เคียงกันระหว่างหม่อภาษากับนักศึกษาที่เข้าร่วมช่องว่างระหว่างวัยจะช่วยให้การฝึกออกเสียงมีลักษณะผ่อนคลายและมีความสุขสนุกสนาน ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ พร้อมตระหนักเห็นความสำคัญการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัย คม ขำ แสนกล้า (2547: 72) ที่ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนควบกกล้าวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยได้หาค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7715 หรือร้อยละ 77.15 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชวลิต ชาวหนองแสน (2549: 66) ได้วิจัยการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6131 หรือร้อยละ 61.31

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงก่อนและหลังการฝึกออกเสียงหม่อภาษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การที่ผลการอ่านออกเสียงก่อนและหลังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังกล่าวอาจจะเป็นเนื่องจากแบบฝึกโครงการหม่อภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของเนื้อหา พร้อมพิจารณาความยากง่ายให้พอดีพอเหมาะกับผู้เข้าร่วมโครงการ นอกจากนี้ยังวิเคราะห์ความยากง่ายของแบบฝึกให้เข้ากับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของธอนไดค์ (ขวลิต ขวหนองแสน, 2549: 35) และหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล หลักการจูงใจนักเรียนและนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน การจัดสร้างแบบฝึกที่คำนึงถึงหลักจิตวิทยาดังกล่าว ทำให้นักศึกษามีความก้าวหน้าในการอ่านออกเสียงซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฤทธิชัย ฤนอมชาติ (2547: 63) ที่ได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน โดยทักษะการอ่าน ก่อนและหลังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อหม่อภาษาเพื่อพัฒนาการออกเสียง วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.62$ S.D. = 0.49 การที่นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการหม่อภาษาระดับมากที่สุด อาจจะเป็นเนื่องจากกระบวนการของการฝึกมีลักษณะ 2 อย่าง คือ ผู้ฝึกและผู้เข้าร่วมโครงการมีวัยใกล้เคียงกัน ขณะฝึกฝนไม่มีความตึงเครียด มีลักษณะผ่อนคลายมีความสบายใจ และผู้เข้ารับฝึกมีความพึงพอใจและอีกปัจจัยหนึ่งคือ นักศึกษาที่เข้าร่วมได้ลงมือปฏิบัติเต็มความรู้ความสามารถจึงมีความรู้สึกว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ

จากปัจจัยทั้งสองประการนี้ทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการหม่อภาษาในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฤทธิชัย ฤนอมชาติ (2547: 38) ที่ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชนิษฐา จิตศรีธธา (2549: 77) ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยนักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้และข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 ผู้ดำเนินการหมอลาษา ควรขยายเวลาดำเนินการให้มากกว่าหนึ่งเดือนขึ้นไป เพื่อให้หมอลาษาได้มีเวลาฝึกฝนผู้เข้าร่วมโครงการได้พัฒนาตัวเองอย่างเพียงพอและเป็นไปตามความต้องการของตนเอง

1.2 ควรดำเนินการหมอลาษาอย่างต่อเนื่องให้กับนักศึกษา ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 – 4 อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

1.3 ควรเผยแพร่หมอลาษาให้นักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยและพัฒนาแบบฝึกทักษะให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของผู้เข้าร่วมโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาวิจัยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สื่ออื่น ๆ เช่น สื่อประสม เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2540). ผลการประเมินปฏิบัติการพัฒวัตกรรม การจัดการเรียนรู้การสอนกลุ่มทักษะระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัลยาณี บุญประสิทธิ์. (2551). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กาญจนา นาคสกุล. (2524). ระบบเสียงภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิษฐา จิตศรีธธา. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชั้นธชัย มหาโพธิ์. (2535). รายงานการวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก อุดรธานี : ฝ่ายวิจัยและวัดผลทางการศึกษา หน่วยงานนิเทศน์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี
- คมขำ แสนกล้า. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ชวลิต ช่างหนองแสน. (2549). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียน คำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประยูทธ กุศลสาร. (2527). ภาษาไทยเชิงภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- ประยงค์ วยชัยภูมิ. (2546). การพัฒนาแผนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง วงกลม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประสิทธิ์ กาญจน์กลอน. (2519). การศึกษาภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พรทิพย์ ชั่งธาดา และคณะ. (2546). วิจัยโครงการหมอภาษา. มหาสารคาม : โรงเรียนผดุงนารี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ฤทธิ์ชัย ถนอมชาติ. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมชัย ไชยกุล. (2526). การสร้างแบบฝึกหัดการออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่กด กก และแม่ กบ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมพิศ ไชยเสนา. (2550). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT. การศึกษาค้นคว้าอิสระ. กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- สุภาพร ลักษณะนาวิน.(2529). สัทศาสตร์และภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : เทคเพรชเซอร์วิส.
- อดุลย์ ภูปลี้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคำละคำ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุดม พรประเสริฐ. (2523). คำวิเศษณ์สองพยางค์ในภาษาถิ่นอีสาน. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.